

Az integrált-szegregált oktatás ma már nem kérdéses.

A szakemberek és a politika letette voksát az integráció szükségessége mellett, ugyanakkor ezek csak szavak, a gyakorlatban szegregáció van, amit a szabad iskolaválasztás jelentősen erősít.

Schiffer Pál 1971-ben forgatott dokumentumfilmjét volt alkalmam megtekinteni egy szakmai programon. Láthattuk, hogy a '70-es évek Magyarországon vannak cigányosztályok, és bizony a sötétebb bőrű nebulóknak még külön udvaruk is volt, hogy ne zavarják a nem cigányokat. A tanító néni elmondta, hogy a két osztály között az a különbség, hogy a cigányosztályban lassabban, az ő tempójukhoz mérten folyik a tanítás.

Évről évre kevesebben voltak ezek az osztályok, az elsőt harmincan kezdték, sokszor 10-12 évesen, nyolcadikra pedig alig maradtak néhányan. Volt, akit az igazgató úr mentett fel a tanítás alól ilyen-olyan okkal. Egy cigánylánynak például hiányzott az egyik középső ujjának két ujjperce, és a tanár bácsi azt mondta neki, nem tud így iskolába járni, és nem is kell többet mennie. (Biztosan nem mondott volna ilyet egy magyar gyereknek, hiszen a középső ujj hiánya nem tesz valakit képezhetetlenné.)

Egy Ormánságban tevékenykedő tanárember mesélte ugyanezen szakmai fórumon, hogy Hódmezővásárhelyen, Nyíregyházán megvalósult az, ami másutt még várat magára. Az önkormányzat azt mondta, x számú hátrányos helyzetű gyerek él a városban, szabad iskolaválasztás van, de úgy, hogy minden iskolában, minden osztályban y számú hátrányos helyzetű gyereknek kell lenni. Így az elit hiába is szeretné olyan iskolákba vinni a csemetéjét, ahol nincs hátrányos helyzetű, mindenütt lesz, így nem áll érdekében senkinek sem a város

másik végére járatnia a gyermekét. Egyenlő versenyhelyzet az iskolák között, egyenlő esély mindenkinek. Nagyon tetszik.

A PTE Nevelés- és Oktatásméleti Tanszékének munkatársai szerint az az ideális, ha egy átlagos létszámú osztályban 3-4 hátrányos helyzetű van, tudniillik ők kevesen vannak ahhoz, hogy domináns, mintaadó tagjai legyenek a közösségnek, de sokan vannak ahhoz, hogy kirekesztettek, magányosak legyenek. A többségre pedig jó hatást gyakorolnak, segítik a tolerancia kialakulását. És nem utolsó sorban a többség is jó hatással van rájuk, az otthonitól eltérő példát látnak, segítenek nekik a beilleszkedésben, a többség viselkedésének elsajátításában...